Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1903. Wydano i rozesłano dnia 10. października 1903. Część XVI.

Nr. 92.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. sierpnia 1903 L. 71.927, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Brzeżan koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszego jednego roku.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Brzeżan udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszego jednego roku, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się gminie miasta Brzeżan na przeciąg dalszego jednego roku prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. ust. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Brzeżan pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach miejskich a mianowicie:

1. na drodze ku Posuchowie za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki;
2. na rządowym gościńcu wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką;
3. na gościńcu ku Rajowi obok bramy żelaznej za cmentarzem;
4. na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik za ostatniemi chałupami przedmieścia;
5. na gościńcu rządowym wiodącym do Lwowa przy rogatce Lwowskiej;
6. na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi przy rogatce Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;
2. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;
3. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna Władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 18. sierpnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 93.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. sierpnia 1903 L.67.925, w przedmiocie poboru (100%) stuprocentowego dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w gminie miasta Wieliczki.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwala na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. kr. Nr. 24. i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasta Wieliczki na pobór (100%) stuprocentowego dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa a to przez lat pięć (5) od roku 1904 począwszy.

We Lwowie, dnia 25. sierpnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 94.

O g ł o s z e n i e

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 22. sierpnia 1903 L. 2083, w sprawie ustanowienia rejonu ochronnego dla źródła wody siarczano-solankowej w Podgórzu powiatu Podgórze.

C. k. Starostwo górnicze dla Galicyi podaje niniejszem do wiadomości, że c. k. Urząd górniczy okręgowy w Krakowie w porozumieniu z c. k. Starostwem w Podgórzu wskutek prośby p. Antoniego Matecznego, właściciela realności w Podgórzu o ustanowienie rejonu ochronnego dla wypływającego na jego parceli gruntowej l. k. $901/_1$ w Podgórzu źródła wody siarczano-solankowej, na podstawie miejscowego dochodzenia i rozprawy komisyjnej z dnia 17. lipca 1901, tudzież dodatkowego protokolarnego oświadczenia p. Antoniego Matecznego z dnia 5. grudnia 1901 ustanowił orzeczeniem z dnia 10. maja 1902 L. 1077 w myśl przepisów §§. 18., 220. i 222. p. u. g. z dnia 23. maja 1854 Dz. p. p. Nr. 146., ze względów publicznych, rejon ochronny przeciw wszelkim poszukiwaniom minerałów zastrzeżonych (§. 3. powołanej ustawy) tudzież wszelkiemu ruchowi górniczemu (w rozumieniu powołanej ustawy).

Granice tego rejonu są następujące:

Od punktu, w którym południowa granica gminy katastralnej Łagiewniki styka się z rzeką Wilgą, biegnie granica prawym brzegiem rzeki Wilgi aż do ujścia tej rzeki do Wisły; stąd biegnie granica prawym brzegiem Wisły aż do mostu państwowej kolei żelaznej przez stacyę Podgórze-Płaszów aż do punktu, w którym tor kolei państwowej styka się z torem kolei żelaznej, prowadzącej do fabryki cementu Bernarda Libana i Ski w Podgórzu, następnie tymże torem aż do granicy gmin katastralnych Podgórze i Wola Duchacka, dalej tą granicą na zachód aż do punktu zetknięcia się granic gmin katastralnych Podgórze, Łagiewniki i Wola Duchacka, następnie granicą gmin katastralnych Łagiewniki i Wola Duchacka tudzież Łagiewniki i Kurdwanów górny i dolny, wreszcie Łagiewniki i Jugowice aż do punktu przecięcia się tej granicy z rzeką Wilgą zamykając w ten sposób rejon ochronny.

W granicach utworzonego w ten sposób rejonu ochronnego zakazuje się na okres trzechletni, licząc od dnia prawomocności niniejszego orzeczenia, prowadzenia wszelkich poszukiwań minerałów zastrzeżonych (§§. 3., 13., 14. powołanej ustawy).

Okres ten będzie mógł być przedłużonym, jeśli Antoni Mateczny lub jego prawonabywca postawi w określonym powyżej terminie zakład kąpielowy,

zakład ten odda do właściwego użytku i o wykonanej budowie doniesie do c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie.

Orzeczenie to opiera się na tej okoliczności, że woda wypływająca ze źródła odkrytego na parceli l. kat. 901/₁ może mieć według zasięgniętej opinii c. k. krajowej Rady zdrowia niewątpliwie obszerne zastosowanie lecznicze i że wydobywa się w takiej ilości, iż może być dla tych celów użytą, wobec czego ustanowienie rejonu ochronnego dla tego źródła uzasadnionem jest w przepisach §§. 18. i 222. pow. ust. górn. zwłaszcza, że w określonym powyżej rejonie ochronnym nie należy się spodziewać złóż minerałów zastrzeżonych.

W Krakowie, dnia 22. sierpnia 1903.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 95.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. sierpnia 1903 L. 75.743, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Nisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie Radzie powiatowej w Nisku udzielonej uchwałą Sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892, (Dz. u. kr. Nr. 5. z r. 1893) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. 1.

Radzie powiatowej w Nisku przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od każdej osoby, czy to idącej, czy jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu (1) jeden h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 28. sierpnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 96.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 9. września 1903 L. 11.168/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 29. maja 1903 Dz. u. kr. Nr. 61., o uzupełnieniu obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej, wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby, tudzież o regulacyi potoków Uszwicy i Grobki z dopływami, ułożony przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 28. sierpnia 1903 L. 23.122.

Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 29. maja 1903 Dz. ust. kraj. Nr. 61., o uzupełnieniu obwałowania Wisły od ujścia Raby do Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby, tudzież o regulacyi potoków Uszwicy i Grobki z dopływami.

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły od ujścia Raby do gminy Woli rogowskiej wraz z obwałowaniem prawego brzegu Raby od Majkowic do ujścia do Wisły, tudzież regulacye potoków Uszwicy i Grobki z dopływami są przedsiębiorstwem krajowem i mają być przeprowadzone w myśl §. 7. ustawy z dnia 9. maja 1903 Dz. u. kr. Nr. 61., przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i stron interesowanych (Wydziału przymusowej spółki wodnej).

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1900, który preliminuje koszta robót na 4,500.000 koron ze zmianami proponowanemi w protokole komisyi reambulacyjnej z dnia 26. kwietnia 1902. Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia dalszych zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej. Projektowana melioracya obejmuje następujące roboty:

1. rekonstrukcyę wału nadwiślańskiego od ujścia Raby do Woli rogowskiej, na długości 20·152 km. wraz z budową 6 szluz i 4 przepustów wałowych, tudzież 14·6 km. rowów odwadniających;

2. uzupełnienie prawego wału Raby od Majkowic do Wisły na długości 11·3 km. wraz z budową 1 szluzy i 8 przepustów wałowych, tudzież 2·31 km. rowów odwadniających;

3. regulacyę potoku Uszwicy od jazu w Okocimie do Wisły na długości 33·93 km. wraz z obwałowaniem wstecznem na długości 23·623 km., regulacyę potoków Uszewki Łętowni na długości 26·0 km., tudzież budowę 26 szluz i 31 przepustów wałowych, 110·197 km. rowów odwadniających, 19 mostów i 6 kładek na Uszwicy, 130 mostków na rowach dopływowych

Uszwicy, wreszcie 2 szluzy i potrzebną ilość progów i brodów na Uszwicy i dopływach;

4. regulacyę potoku Grobki na długości 23·9 km. wraz z obwałowaniem wstecznem na długości 9·93 km. i budową 14 szluz i 5 przepustów wałowych, budowę 44·60 km. rowów odwadniających, 16 mostów na Grobce a 43 mostków na rowach, 3 progów na Grobce i 3 stopni na rowie Okulickim wraz z potrzebnymi brodami i przejazdami;

5. budowę nieprzewidzianych w projekcie szluz na potokach i rowach dla zwilżania łąk nadbrzeżnych, oraz dodatkowych rowów osuszających i objektów, o ile koszta tych robót znajdą pokrycie w rubryce wydatków rozmaitych i nieprzewidzianych, tudzież w oszczędnościach funduszu budowy;

6. utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwadzieścia i trwać ma od wiosny 1904 do jesieni 1923. W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle wodne na wymienionych w §. 2. wałach, potokach i rowach, niemniej też stawianie budynków w projektowanej trasie wałów i przekopów.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowy utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 29. maja 1903 Dz. u. kraj. Nr. 61., Zarząd funduszu budowy spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Oznaczone w §. 3 ustawy z dnia 29. maja 1903 Dz. u. kraj. Nr. 61., datki kraju, państwa i przymusowej spółki wodnej mają być wpłacone do funduszu budowy w sposób następujący:

a) datek funduszu krajowego w kwocie 1,800.000 koron, w dwudziestu równych ratach rocznych po 90.000 koron od roku 1904 do roku 1923;

b) datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 1,800.000 koron z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w dwudziestu równych ratach rocznych po 90.000 koron od roku 1904 do roku 1923;

c) datek przymusowej spółki wodnej w kwocie 90 000 koron w dwudziestu równych ratach rocznych od roku 1904 do roku 1923. W razie

opóźnienia w zawiązaniu przymusowej spółki wodnej mają być raty datku spółki wodnej zapadłe przed jej zawiązaniem jednorazowo ściągnięte i do funduszu budowy wpłacone. Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116. tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągnięcia datków konkurencyjnych przez Urzędy podatkowe. Zapasy kasowe funduszu budowy lokowane być mają na 3% rachunku bieżącym w Banku krajowym.

§. 6.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej poruczy Wydział krajowy dwom zaprzysiężonym urzędnikom technicznym pod nadzorem każdoczesnego dyrektora krajowego biura melioracyjnego. Jeden z tych kierowników budowy prowadzić będzie roboty koło rekonstrukcyi wału nadwiślańskiego i prawego wału Raby, postępując z budową z góry na dół, a następnie roboty koło regulacyi potoku Grobki z dopływami; drugi zaś kierownik budowy regulacyą Uszwicy z dopływami z dołu od ujścia Wisły w górę. Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p. dalej do prowadzenia rachunkowości może Wydział krajowy powołać według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy. Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy. Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymują kierownicy budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały miesięczny dodatek budowlany odpowiadający trzydziestokrotnej wysokości dyet. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony zawiera ułamki miesiąca, należy zaliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej po za polem roboczem, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży, według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie:

Przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 26·4 gr. za 1 km., przy komisyach zaś po za miejsce jego zamie-

szkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 koron dziennie Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierowników budowy, płaca tychże w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymanie delegatów, pobory dozorców i sił pomocniczych, jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu budowy. Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyj zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 7.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót ich kierownictwo i staranie, o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi, odpowiedzialni są wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy. Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, przedkładają peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu, wypracowują szczegółowe projekty rowów, których koszta przyjęto w kosztorysie od metra bieżącego, sporządzają warunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownicy budowy podnoszą asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzą sami, lub za pośrednictwem podwładnych organów dzienniki swych korespondencyj, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dzienniki budowy, a co miesiąc najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołączają wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§. 8.

W razie, gdyby w czasie budowy, okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winno kierownictwo budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w po-

rozumieniu z Namiestnictwem. Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierowników budowy orzeczenie po myśli §. 86. krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich dla ochrony wałów i rowów i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót: jak przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopij map katastralnych, na których grunta zająć się mające, oznaczyć należy kolorem (karminem), wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co co wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni kierownicy budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości, lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania

§. 10.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny. Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń, należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądz też akordów. W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może kierownik budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§. 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzą kierownicy budowy dzienniki budowy, w których oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. Stan powietrza;
2. liczba robotników według poszczególnych kategoryj, oraz ilość fur;
3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;
4. odbiór materyałów budowlanych;
5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód, wyrządzonych wielką wodą;
6. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;
7. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera. Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 13.

Tak Administracyi państwa jak i Wydziałowi spółki przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa jak i Wydziału spółki. Kontrola robót

przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące. Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy mają zażądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z kierownika budowy;

c) z delegata Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni, głos rozstrzygający. Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni. Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy. Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom. Po przeprowadzeniu kolaudacyi, mosty zbudowane kosztem przedsiębiorstwa melioracyjnego mają być oddane interesowanym władzom, gminom lub stronom do dalszego utrzymania.

§. 15.

Kierownicy budowy zajmą się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa c. k. Ministerstwu rolnictwa.

§. 16.

Dla ubezpieczenia robotników od choroby, utworzoną będzie w myśl §. 54. ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz. u. p. Nr. 33. osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta zatwierdzone przez Namiestnictwo. Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczenia przepisanych ustawą opłat.

§. 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe. Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki oraz kierownikom budowy. Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

We Lwowie, dnia 28. lipca 1903.

Nr. 97.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. września 1903 L. 76.901, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Kołomyi koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie gminie miasta Kołomyi udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz u. kr. Nr. 32., koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się ponownie gminie miasta Kołomyi na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami

zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32., z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7 lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Kołomyi pobierać ma myto kopytkowe przy dwunastu rogatkach ustawionych w miejscach, gdzie w obręb miasta wchodzą następujące drogi:

1. Werbiąż—Kołomyja,
2. Oskrzesińce—Kołomyja,
3. Korolówka—Kołomyja,
4. Cieniawa—Kołomyja w punkcie dotychczasowym,
5. Piadyki—Kołomyja,
6. Kamioneczki—Kołomyja,
7. Słobódka leśna—Kołomyja, } w punktach dotychczasowych,
8. Rakowczyk—Kołomyja, }
9. Szeparowce—Kołomyja,
10. Diatkowce—Kołomyja,
11. Sopów—Kołomyja,
12. Ispas—Kołomyja.

Art III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od konia, osła lub muła w zaprzęgu 4 (cztery) h;
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) h;
3. od bydląt luzem idących od konia, osła, lub muła 2 (dwa) h;
4. od sztuki owiec, kóz, nierogacizny, jagnięcia, koźlęcia, źrebięcia 1 (jeden) h.

Bydlęta ssące, wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, tak samo cielęta, owcy, kozy, nierogacizna, jagnięta, koźlęta na wozie lub na plecach prowadzone są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych wogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz u kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u.

kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej-wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 1. września 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w r

Nr. 98.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. sierpnia 1903 L. 75.742, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Nisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u kr. Nr. 43.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Nisku udzielonej uchwałą sejmową zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 5 grudnia 1892 (Dz. u. kr. Nr. 3. ex 1893) koncesyi do pobierania opłat mytni-

czych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa Wydziałowi powiatowemu w Nisku jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie w Rudniku, Groblach i w Jeżowem uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe na stacyi pod Rudnikiem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

2. Myto mostowe na stacyi przy moście Nr. 1. na granicy gmin Jeżowego i Grobel:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich w Rudniku, Groblach i Jeżowem wolni są od opłaty myta tylko w terytoryum swojej miejscowości.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 28. sierpnia 1903.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 99.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 15. września 1903 L. 121.368, tyczące się ustanowienia stacyi kolejowej Pyszkowce, stałą stacyą do ładowania i wyładowania zwierząt i mięsa.

Na podstawie §. 10. ustawy z dnia 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35.) i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. stycznia 1895 (Dz. p. p. Nr. 14.) c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z c. k. Dyrekcyą kolei państwowych w Stanisławowie, ustanawia na linii Kraków - Podgórze - Bonarka/Płaszów - Sucha - Nowy Zagórz - Husiatyn, oprócz istniejących jeszcze stacyę Pyszkowce jako stałą stacyę do ładowania żywych zwierząt i mięsa.

Przy ładowaniu i wyładowaniu zwierząt na tej stacyi należy przestrzegać postanowień rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 26. listopada 1898 L. 95.582 (Dz. u. kr. Nr. 108.).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia następującego po dniu ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Lwów, dnia 17. września 1903.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 100.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 108.570, o uzupełniających wyborach członków i zastępców członków komisyj powszechnego podatku zarobkowego.

W myśl postanowień §§. 16., 18. i 22. (ustęp 2.) ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220. o bezpośrednich podatkach osobistych oraz §. 17. przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. powołanej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reksryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 16. marca 1903 L. 19.449 wybory uzupełniające członków i zastępców członków komisyj powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych I., II., III.

i IV. klasy tutejszego okręgu administracyjnego w miejsce ustępującej połowy członków i zastępców członków tychże komisyj i wyznacza do przeprowadzenia tychże uzupełniających wyborów następujące termina:

A) W miastach Lwów i Kraków.

I.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego I. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Lwowskiej i Brodzkiej dzień 8. października b. r.

II.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Lwowskiej i Brodzkiej dzień 9. października b. r.

III

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych I. i II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Krakowskiej dzień 8. października b. r.

IV.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego III. klasy w mieście Lwowie dzień 9. października b. r.

V.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego IV. klasy w mieście Lwowie dzień 12. października b. r.

VI.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego III. klasy w mieście Krakowie dzień 9. października b. r.

VII.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego IV. klasy w mieście Krakowie dzień 12. października b. r.

B) W powiatach politycznych.

I.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie uprawnieni są po myśli ustępu 2. §. 18. powołanej wyżej ustawy do wyborów bezpośrednich mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	w okręgach rozkładowych	Dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	Miasto Kołomyja z gminą polityczną Wierbiąż niżny oraz miasta Przemyśl	8. października 1903
IV. klasy	Stanisławów, Tarnopol i Tarnów.	9. października 1903

II.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie wykonać mają prawo wyboru po myśli ustępów 3., 4. i 5. §. 18. powołanej ustawy w drodze prawyborów mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	w okręgach rozkładowych	Dzień wyborów wyborców (prawybory)	Dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	Wszystkie powiaty polityczne z wyłączeniem miasta Kołomyi z gminą polityczną Wierbiąż niżny dalej miast Przemyśl, Stanisławów, Tarnopol i Tarnów, oraz z wyłączeniem powiatów politycznych Stryj i Rzeszów.	2. października 1903	16. października 1903
IV. klasy		5. października 1903	19. października 1903
III. klasy	Powiat polityczny Rzeszów.	24. września 1903	8. paźdz. 1903
IV. klasy		25. września 1903	9. paźdz 1903

Wybory ad A) I., II., IV. i V. odbędą się we Lwowie, ad A) III., VI. i VII. w Krakowie, ad B) I. w miastach: Kołomyja, Przemyśl, Stanisławów, Tarnopol i Tarnów. Prawybory ad B) II. odbędą się w siedzibach wszystkich podatkowych urzędów każdego poszczególnego powiatu politycznego. Wybory ad B) II. w siedzibach c. k. powiatowych władz politycznych. Co do zaliczenia do poszczególnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymają P. P. kontrybuenci ze strony kompetentnych władz podatkowych I. instancyi osobne uwiadomienia względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców względnie członków i zastępców członków komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyj otrzymają obok potrzebnych kart wyborczych osobne karty legitymacyjne. Warunki prawa wyboru i wybieralności, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 18, 20. i 21. powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tamże przepisy wyborcze. Równocześnie rozpisuje się osobnem obwieszczeniem wybory w celu utworzenia nowych zupełnie komisyj powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w nowo kreowanych okręgach rozkładowych „powiat polityczny Stryj z wyłączeniem miasta Stryja“ i „miasto Stryj“.

Lwów, dnia 10. września 1903.

Prokopowicz w. r.

Nr. 101.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 108.570, o wyborach do komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w okręgach rozkładowych „powiat polityczny Stryj z wyłączeniem miasta Stryja“ i „miasto Stryj“.

Reskryptem z dnia 18 maja 1903 L 35.094 (Dz. p. p. Nr. 113) utworzyło c. k. Ministerstwo skarbu z dotychczasowego okręgu rozkładowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy „powiat polityczny Stryj“ dwa osobne okręgi rozkładowe dla każdej z tychże klas a to: „powiat polityczny Stryj z wyłączeniem miasta Stryja“ i „miasto Stryj“.

W myśl §§. 16. i 18 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych oraz §. 17. przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I tej ustawy) rozpisuje przeto c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 16. marca 1903 L. 19.449 prawybory, względnie wybory członków i zastępców członków komisyj podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy wyżej wspomnianych nowych okręgów rozkładowych i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

A) W okręgu rozkładowym „miasto Stryj“.

Do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla towarzystwa podatkowego III. klasy dzień 8. pa-

ździernika b. r., co do towarzystwa podatkowego IV. klasy dzień 9. października b. r.

B) W okręgu rozkładowym „powiat polityczny Stryj z wyłączeniem miasta Stryja“.

1. Do przeprowadzenia wyboru wyborców (prawyborów) co do towarzystwa podatkowego III. klasy dzień 2. października b. r., co do towarzystwa podatkowego IV. klasy dzień 5. października b. r.

2. Do przeprowadzenia wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla III. klasy dzień 16 października b. r., dla IV. klasy dzień 19. października b. r.

Wybory ad A) odbędą się w mieście Stryju, prawybory ad B) 1. w siedzibach urzędów podatkowych w Stryju i Skolem — wybory ad B) 2. w siedzibie c. k. Starostwa w Stryju.

Co do zaliczenia do odnośnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymają P. T. kontrybuenci ze strony c. k. Starostwa w Stryju osobne uwiadomienia, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego, z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców, względnie członków i zastępców członków komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyj otrzymają obok potrzebnych kart wyborczych osobne karty legitymacyjne.

Warunki prawa wyboru i wybieralności oraz przepisane przy wyborach postępowanie, określają §§. 18, 20. i 21. powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tamże przepisy wyborcze.

Lwów, dnia 10. września 1903.

Prokopowicz w. r.